
97-4-RE

CAUSA 97-4-RE

Número de registre: 153-1997. Recurs d'empara

AUTE DEL DIA 21 DE NOVEMBRE DE 1997

BOPA núm. 71, del 26 de novembre de 1997

En nom del Poble Andorrà,

El Tribunal Constitucional,

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el dia 23 d'octubre de 1997 pel Ministeri Fiscal, mitjançant el qual interposa, en aplicació de l'article 38, 89 i 96 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, un recurs de súplica contra l'aute d'inadmissió del Tribunal Constitucional del dia 17 d'octubre de 1997,

Vista la Constitució i especialment els articles 41, 98 c) i 102,

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, i especialment el títol IV, capítol sisè,

Vist l'aute precitat del Tribunal Constitucional del dia 17 d'octubre de 1997,

Escollat el magistrat ponent, Sr. Pere Vilanova Trias,

Antecedents

Primer

Amb data 17 d'octubre de 1997, mitjançant aute d'aquest Tribunal Constitucional, s'acorda no admetre a tràmit el recurs d'empara 97-4-RE, interposat pel Ministeri Fiscal contra la sentència de data 16 de juliol de 1997, dictada per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia en la causa núm. 38-1/96. L'esmentat aute argumenta que "L'article 94 de la Llei qualificada del Tribunal estableix uns requisits específics per al supòsit de protecció dels drets esmentats en l'article 10 de la Constitució quan s'hagi produït una lesió del dret a la jurisdicció, en el decurs o amb motiu d'un procediment judicial o prejudicial. El Tribunal Constitucional no pot procedir de cap altra forma que no sigui mitjançant l'aplicació d'aquest procediment. En la present causa, el subjecte del dret pretesament lesionat no s'ha dirigit al Ministeri Fiscal, i per tant, no s'ha acomplert una de les condicions que estableix la Llei qualificada del Tribunal Constitucional per a l'admissió a tràmit del present recurs d'empara per part del Tribunal".

Segon

Amb data 23 d'octubre de 1997, el Ministeri Fiscal interposa recurs de súplica contra l'aute d'inadmissió del Tribunal Constitucional de data 17 d'octubre de 1997. En la part inicial del seu escrit de súplica, el Ministeri Fiscal cita textualment com a fonamentació normativa -per tal de superar la manca dels requisits d'interposició i de legitimació activa per presentar el recurs d'empara, constatada en l'aute recorregut de data 17 d'octubre de 1997-, l'article 5 del Codi de procediment penal, l'article 3 de la Llei del Ministeri Fiscal i l'article 89 de la Llei qualificada de la Justícia. També argumenta el Ministeri Públic que "... si es produeix qualsevulla vulneració als drets reconeguts a l'art. 10 de la Constitució en la tramitació d'un procediment en el que és part el Ministeri Públic, aquest es veu afectat com a institució que té el mandat constitucional primer i fonamental de vetllar per la defensa i aplicació de l'ordre jurídic". S'afegeix que el requisit fixat per l'article 94 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional que estableix "... la necessitat del previ requeriment del subjecte afectat al Ministeri Fiscal ..." és innecessària quan la presentació de l'escrit la formula el propi Ministeri Fiscal "... com a subjecte afectat". També es diu que "... cal pensar en la possibilitat que el Ministeri Fiscal en l'exercici de les seves funcions pugui ser subjecte afectat per vulneració d'algun dels drets reconeguts en l'article 10 de la Constitució. Imaginem per exemple que al Ministeri Fiscal se li denegüés sense cap tipus de fonamentació la majoria de les proves proposades per sostenir una pretensió en l'exercici de les seves funcions produint-se-li indefensió, el qual evidentment té de poder acudir al Tribunal Constitucional si aquest dret no li és restablert mitjançant els recursos procedents dins de la jurisdicció ordinària".

Fonament jurídic

Únic

El Tribunal Constitucional reitera, d'una banda, que el recurs d'empara davant del Tribunal Constitucional és un procediment que s'ha d'entendre com a excepcional (article 41.2 i 88 de la Constitució), i, d'altra banda, que correspon a la Llei qualificada que el regula (article 41.2 i 104 de la Constitució) establir aquest procediment i la previsió de les diferents condicions i requisits quan la suposada violació d'un dret fonamental sorgeix en el transcurs o per raó d'un procediment judicial. L'article 95.2 de la Constitució obliga el Tribunal Constitucional a aplicar la Llei qualificada que el regula; i aquesta, d'acord amb l'article 104 de la Constitució, regula els procediments i processos previstos per la Constitució i que substancien davant del Tribunal, i particularment el procediment d'empara (aute del Tribunal Constitucional 95-2-RE, de 22 de maig de 1995). No es poden, per tant, establir altres supòsits d'interposició i legitimació activa, altres que els regulats per la Llei qualificada del Tribunal Constitucional per al recurs d'empara. L'argumentació del Ministeri Fiscal "... Imaginem per exemple que al Ministeri Fiscal se li denegüés sense cap tipus de fonamentació la majoria de proves proposades per sostenir una pretensió en l'exercici de les seves funcions produint-se-li indefensió ...", tampoc pot ser tinguda en compte per aquest Tribunal per tal de fonamentar la petició formulada en el recurs de súplica.

Així mateix, malgrat que l'exposició de motius d'una llei no té valor normatiu i no imposa cap norma jurídica (sentència del Tribunal Constitucional 97-2-L, de 12 de maig de 1997), l'exposició de motius de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, de 3 setembre de 1993, estableix una indicació molt explícita de la voluntat del legislador relativa al caràcter especial i excepcional del recurs d'empara quan diu "Per als supòsits en què produeixi una lesió de caràcter jurisdiccional, fora del procediment urgent i preferent, el principi general és que no es pot interposar directament el recurs d'empara. Altrament, s'exigeixen dos requisits: esgotar els recursos ordinaris en defensa del dret lesionat i **sol·licitar del Ministeri Fiscal que l'interposi**. Només si decideix interposar-lo, serà possible

aquesta modalitat de recurs. Així resta tallada la possibilitat d'utilitzar el Tribunal Constitucional com a instància última contra qualsevol tipus de procés ordinari al·legant lesió del dret a la jurisdicció i envaint el Tribunal Constitucional amb infinitat de qüestions que no li corresponen: càrrecs de direcció pública i altres supòsits”.

En palesar-se en l'escrit de recurs d'empara 97-4-RE, que el subjecte del dret pretesament lesionat en el procediment judicial ordinari no s'ha dirigit al Ministeri Fiscal, no s'han acomplert els requisits establerts per a l'admissió a tràmit del recurs d'empara en la vigent legislació qualificada.

En conclusió, el Tribunal Constitucional, vinculat únicament per la Constitució i la seva Llei qualificada, especialment el seu article 94, no pot procedir, en la present causa, a l'admissió del recurs d'empara 97-4-RE.

DECIDEIX:

Primer

Rebutjar el recurs de súplica presentat pel Ministeri Fiscal.

Segon

Notificar el present aute al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar el present aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el dia vint-i-u de novembre de mil nou-cents noranta-set.

François Luchaire

President

Pere Vilanova Trias

Joan Josep López Burniol

Magistrat

Magistrat